

torvogn, skal jeg efter de i Jurisdiktionen gældende Bestemmelser springe af min Cykle. (*En Stemme*: Barnevogn). En Barnevogn, siger det ærede Medlem, ja, et Barn i en Vogn maa jo ogsaa siges at være kørende. I den Grad sjuskede og uklare ere vore Politivedtægter, at de ikke kunne overholdes, og jeg tror, at vore Funktionærer, vore Dommere og det cyklende Publikum i Virkeligheden ville være glade ved, at Forholdene bleve regulerede gennem en for hele Landet gældende Lov.

A. Jensen: Jeg tror ikke, det kan nægtes, at det her foreliggende Lovforslag maa kaldes tidssvarende. Cyklekørselen er nu i den Grad almindelig overalt baade i Byerne og paa Landet, at man med Rette maa kunne sige, at Cyklen er et af de Befordringsmidler, som snart bliver mest anvendeligt af alle, ikke blot i Kjøbenhavn og Købstæderne, men ogsaa paa Landet, og i de fleste Egne, i hvert Fald saa vidt jeg er kendt, paa Sjælland findes der i Virkeligheden flere Cykler ude paa Landet i Forhold til Indbyggerantallet, tror jeg, end der findes i selve Hovedstaden. I min Egn er der snart ikke et Hjem, i hvert Fald ikke en Gaard eller Hjem, for de bedre stillede Klasser, som ikke har sin Cykle, og i mange Hjem er der mere end een. Der er mange Mennesker, der forarges over dette, især naar der henses til den store Kapital, som stikker i Cyklerne, og der kan jo ogsaa være noget deri, naar Folk sige, at Pengene kunne anvendes til noget bedre, thi alting kan jo overdrives. I det hele taget stiller jeg mig imidlertid saaledes over for dette Spørgsmaal, at jeg ser med Velvilje paa Udviklingen, og jeg tror ogsaa, at det er det, man skal. Cyklekørselen er ikke blot en god Sport, som den ærede Indleder fremhævede, men ogsaa et nyttigt Værktøj. Den Mand, der kan færdes paa Cykle, sparer tit sine Heste. Naar en Mand f. Eks. skal til et Møde og ikke skal have Bagage eller Kone og Børn med, kan han nemt komme frem paa sin Cykle. Men særlig er Cyklen et godt Værktøj for Haandværkere og Arbejdere, som om Sommeren uhyre hurtigt, let og billigt kunne komme fra deres Hjem til Arbejdspladsen og tilbage igen. Jeg kender i hvert Tilfælde mange Haandværkere paa Landet, som spare ikke saa lidt ved paa denne Maade at kunne tage hjem og faa Forplejning og Natteleje der i Stedet for at skulle ligge borte fra Hjemmet, hvad der altid er kostbart. Cyklen er jo ogsaa anerkendt;

den bruges i Hæren i ganske betydeligt Omfang og vil blive anvendt der meget mere endnu, særlig i Krigstilfælde vil den blive uundværlig for Rapporter og deslige. I sin Tid, da vi havde Gendarmene, vare Cyklerne endnu ikke saa meget udbredte, men alligevel saa vi, at Gendarmene greb til dette Befordringsmiddel. Jeg gentager, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg tror, at Lovforslaget er tidssvarende og paa sin Plads. En Lov som denne maa efter min Formening være imødekommende over for Cyklisterne, men dog naturligvis ikke i en saadan Grad, at andre vejfarende forulempes i deres Færdsel, og jeg tror, at netop dette Lovforslag i denne Henseende har truffet det rette temmelig godt. Jeg har imidlertid et Par Bemærkninger at fremsætte særlig til § 3, hvor det hedder: „Ved Møde paa samme Vejbane mellem Cyklist og andre vejfarende saavel som mellem Cyklist og indbyrdes ere begge Parter pligtige at holde til højre“. Saa vidt jeg forstaar denne Sætning — og den kan vel heller ikke forstaas anderledes —, er Meningen vel den, at ikke blot Cyklisten, men ogsaa den kørende skal dreje lidt til Siden til højre paa samme Maade, som al Forbifart sker paa Land og paa Søen. Men det har været og er vistnok en almindelig Antagelse, at den kørende ikke har nødigt at bryde sig om Cyklisten. Det er ganske almindeligt, at den kørende kører ganske lige ud ad Sporet og lader Cyklisten om, hvordan han kommer forbi, om ogsaa Vejen er aldrig saa smal. Jeg tror derfor, at Lovforslaget her har truffet det rette. Naturligvis er der ingen Nødvendighed for, at den hørende drejer til Side paa de brede Hovedlandeveje, f. Eks. paa Landevejen mellem Kjøbenhavn og Vordingborg, der er saa bred, at mange Cykler og Vogne kunne passere forbi hinanden. Men paa Landet, hvor Cyklekørselen er saa almindelig, ere Vejene ofte smalle, saa det kan være vanskeligt at komme forbi en Vogn. Men naar det saa videre hedder i samme Paragraf: „Forbikørsel bag fra bør ske paa venstre Side,“ da er det jo ogsaa rigtigt nok, det er en gammel Bestemmelse, der er tagen, for at den kørende kan vide, fra hvilken Side han kan vente Cyklisten komme. Men jeg synes, her mangler en Bestemmelse om, hvorledes den kørende har at forholde sig, naar Cyklisten kommer bag fra og vil forbi ham. I Almindelighed ringer jo Cyklisten, naar han kommer i Nærheden af den Vogn, han vil forbi, og det medfører gerne dette, at Kusken tager bedre Hold i Tømmerne. Dette